

A minisztertanács augusztus 17-i ülésén Becher ügyét támogatta Reményi-Schneller Lajos, Imrédy egyik vetélytársa. Noha a tanács véglegesen nem foglalt állást az ügyben⁸¹, az SS megszerezte a konszern fölötti jogi ellenőrzést, amikor Reményi-Schneller és Szász Lajos iparügyi miniszter felhatalmazta arra, hogy egyéves időtartamra a zsidó részvények arányában is szavazati jogot gyakoroljon.⁸² A magyarokat azzal csillapították le, hogy a konszern felső vezetésébe néhány magyar nemzetiségűt is bevettek, köztük Lázár Andor volt (1932–38) igazságügy-minisztert és Takácsy Konstantint. A Házértékesítő és Kezelő Rt. – a holding – 5000 árja tulajdonú részvényéből 4000 volt Becher – és 250-250 négy magyar: Buzay Árpád, Koromzay Lajos, Nemessányi Tivadar és Szmick Viktor kezében. Különböző minőségben korábban mind a hat magyar a konszernnél dolgozott.

Himmler, miután létrehozta a megállapodást a magyarokkal, neki látott, hogy a konszern teljesen alárendelje az SS érdekeinek. Ide tartozott egy új, Vereingte Industrie Werke (Manfred Weiss) A. G., Budapest elnevezésű holding létrehozása. Becher tanácsára Himmler Erhard Milch, a légierő Generalfeldmarschallját és három vezető SS-tisztviselőt nevezett ki, hogy a holding közgyűlésein az SS-t képviseljék: Kurt Freiherr von Schroeder báró SS-Brigadeführert, Hans Jüttner és Oswald Pohl SS-Obergruppenführert.⁸³ Arra nincs bizonyíték, hogy az új holding hivatalosan valaha is megalakult volna – a Weiss Manfréd Művekhez társult fegyvergyárak és ipari üzemek Becher teljhatalmú irányítása alatt működtek tovább.

Ha az SS-nek és a kormány velük rokonszenvező tagjainak, Reményi-Schnellernek és Szásznak sikerült is elsimítania a magyarokkal szemben felmerült nehézségeket, továbbra is fennmaradtak bizonyos zavaró ellentétek a német külügyminisztériummal, különösen a „rokoni csoporttal” kötött megállapodás negyedik részét illetően.

A német külügyminisztérium reagálása

Miként a magyarokat, Veessenmayert és a budapesti német követséget is csak azután tájékoztatták, hogy május 17-én megkötötték az üzletet. Himmler röviddel a megállapodás aláírása után kapcsolatba lépett Veessenmayerral, s arra kérte, jöjjön Berlinbe egy megbeszélésre. Mivel Veessenmayer úgy érezte, nem lenne helyes elutaznia Budapestről, Carl Rekowski, személyes referensét és a német követség igazgatóját küldte el. Himmler azzal magyarázta a konszern megszerzését, hogy hangsúlyozta az SS részét a háborús erőfeszítésekben, s annak szükségességét, hogy megbízható fegyverellátást biztosítanak számára a háború alatt és után.